

POZMEŇUJÚCI A DOPLŇUJÚCI NÁVRH

poslancov Národnej rady Slovenskej republiky.....*Jozefa Vidkapiča Martina Fečka*

k návrhu skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vydanie zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov

(tlač 212)

Návrh skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vydanie zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov sa mení a dopĺňa takto:

1. V Čl. I sa vkladá nový bod, ktorý znie:

„X. § 3 sa dopĺňa odsekom 5, ktorý znie:

„(5) Osobitnou kategóriou služieb sú služby s pridanou hodnotou, ktoré sú poskytované ako verejné služby podľa tohto zákona za zvýšenú tarifu (ďalej len „osobitné cenové podmienky“) vrátane súťaží, v ktorých účasť užívateľa predpokladá jeho zapojenie sa formou krátkej textovej správy alebo multimedialnej správy (ďalej len „výherná súťaž“).“

Doterajšie body sa následne prečísľujú.“

Odôvodnenie

V stanovisku Odboru legislatívy a aproximácie práva Kancelárie Národnej rady Slovenskej republiky (č. 1675/2012) sa uvádza, že nahradením doterajších pojmov „osobitné cenové podmienky“ za „konkrétne cenové podmienky“ a „osobitné kategórie služieb“ za „niektoré kategórie služieb“ sa vecne mení význam ustanovenia § 42 ods. 1 písm. i) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o elektronických komunikáciách“) a že navrhované pojmy sú obsahovo príliš široké a právne vágne, čo by mohlo v praxi spôsobovať problémy s ich vymedzením. V stanovisku sa zároveň odporúča precizovať formulácie (pojmy) použité v tomto ustanovení.

Skutočnosť je však taká, že tak ako nie sú vymedzené navrhované pojmy „konkrétne cenové podmienky“ a „niektoré kategórie služieb“, nie sú v zákone o elektronických komunikáciách vymedzené ani doterajšie pojmy „osobitné cenové podmienky“ a „osobitné kategórie služieb“. Rovnako nie je vymedzený ani pojem „audiotextové služby“, pričom však tento pojem použil aj samotný Telekomunikačný úrad SR, keď sa v minulosti pokúsil vo všeobecnom povolení zaviesť presne tú istú povinnosť, aká sa chce zaviesť aj týmto návrhom zákona. Napriek tomu, že takáto povinnosť nakoniec

vo všeobecnom povolení uvedeného úradu nebola zavedená, voči pojmu „audiotextové služby“ nenamietala ani Asociácia poskytovateľov telekomunikačných služieb so zvýšenou tarifou (APRS), ktorá združuje osoby, ktoré tieto služby poskytujú.

Pojem, ktorý navrhuje použiť namiesto pojmu „audiotextové služby“ Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“), a to pojem „služba so zvýšenou cenou“ tiež nie je v zákone o elektronických komunikáciách vymedzený a je použitý len raz výlučne v spojení s blokáciou MMS (§ 43 ods. 4 písm. c) zákona o elektronických komunikáciách).

V opatrení Telekomunikačného úradu SR 0-26/2011 o číslovacom pláne je vymedzený výlučne pojem „služba so zvýšenou tarifou“, ktorou sa rozumie služba s pridanou hodnotou poskytovaná za zvýšenú tarifu. Tento pojem je transponovaný do opatrenia uvedeného úradu zo smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002 týkajúcej sa spracovávaní osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách), (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 13/zv. 29) v platnom znení, ktorá službu so zvýšenou tarifou vymedzuje ako službu, ktorá si vyžaduje spracovanie prevádzkových dát alebo miestnych dát iných než sú prevádzkové dáta v takom rozsahu, aký ide nad rámec toho, čo je potrebné na prenos správy alebo fakturáciu jej prenosu. Podľa menovanej smernice môžu tieto služby napríklad obsahovať informáciu o najlacnejšom tarifnom balíku, navigačnú pomoc, prevádzkové informácie, predpoveď počasia a turistické informácie. Tieto služby môžu mať charakter volania alebo textovej či obrazovej správy, čo korešponduje so zámerom, ktorý chcú dosiahnuť predkladatelia novely zákona o elektronických komunikáciách.

Pojem „služba so zvýšenou tarifou“ je tak priamo naviazaná na pojem „služba s pridanou hodnotou“, ktorý platný zákon o elektronických komunikáciách vymedzuje v § 57 ods. 3. Ako služby s pridanou hodnotou sú zo strany podnikov poskytujúcich verejné siete alebo verejné služby v princípe ponímané aj audiotextové služby a rôzne formy súťaží, v ktorých účasť užívateľa predpokladá jeho zapojenie sa formou krátkej textovej správy alebo multimedialnej správy (ďalej len „výherná súťaž“).

S cieľom precizovať ustanovenie § 42 ods. 1 písm. i) zákona o elektronických komunikáciách a dať príslušným pojmom určitý vecný rozmer je nevyhnutné priamo v zákone vymedziť pojem „osobitná kategória služieb“. Spoločne s vymedzením tohto pojmu je žiaduce zadefinovať aj pojem „osobitné cenové podmienky“ aspoň v podobe legislatívnej skratky a rovnako v podobe legislatívnej skratky z praktických dôvodov aj pojem „výherná súťaž“. V súlade s odporúčaním ministerstva uvedeným v stanovisku na rokovanie vlády SR sa nepoužíva v texte pojem „audiotextové služby“, keďže tento pojem je už zahrnutý v pojme „osobitné kategórie služieb“, ktoré sú poskytované ako verejné služby podľa zákona o elektronických komunikáciách za zvýšenú tarifu.

2. V Čl. I bod 1 znie:

„1. V § 42 ods. 1 písmeno i) znie:

„i) informácie o platných cenách vo vzťahu k všetkým číslam alebo službám s osobitnými cenovými podmienkami; pri osobitných kategóriách služieb poskytnúť takéto informácie okamžite pred zostavením volania, ak ide o telefónnu službu, alebo na

začiatku komunikácie s užívateľom alebo na tom istom mieste spoločne s informáciou o službe, ak ide o výhernú súťaž,“.

Odôvodnenie

Ustanovenie § 42 zákona o elektronických komunikáciách je transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby), (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 13/zv. 29) v platnom znení a jeho cieľom je ochrana spotrebiteľa.

Možno súhlasiť s niektorými odbornými názormi, že ukladanie povinností prevádzkovateľom z hľadiska obsahu služby by nemalo byť predmetom zákona o elektronických komunikáciách, ale iných zákonov, napr. zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov alebo zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“). Na druhej strane treba uviesť, že § 1 ods. 2 zákona o elektronických komunikáciách takéto legislatívne a vecné riešenie výslovne pripúšťa a že na Slovensku sa v oblasti ochrany spotrebiteľa uplatňuje kombinovaný prístup (t.j. zákon o ochrane spotrebiteľa nie je jediným, ale skôr rámcovým zákonom a ochrana spotrebiteľa je integrálnou súčasťou viacerých iných sektorových zákonov, napr. zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 391/2012 Z. z.).

Rovnako je potrebné uviesť, že bez ohľadu na informácie, ktoré sú povinne zverejňované podnikom poskytujúcim verejné siete alebo verejné služby v zmysle § 42 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách, na uvedené podniky sa vzťahuje aj odsek 2 tohto ustanovenia, ktoré jednak prikazuje týmto podnikom zverejňovať informácie podľa odseku 1 transparentne, porovnateľne, primerane a aktuálne a súčasne umožňuje Telekomunikačnému úradu SR, aby určil aj ďalšie požiadavky týkajúce sa spôsobu a formy zverejňovania informácií.

S prihliadnutím na bod 1 tohto pozmeňujúceho a dopĺňujúceho návrhu možno ponechať pojmy „osobitné cenové podmienky“ a „osobitné kategórie služieb“ ako súčasť formulácie § 42 ods. 1 písm. i) zákona o elektronických komunikáciách, je však potrebné oddeliť a následne precizovať dve najčastejšie sa vyskytujúce osobitné kategórie služieb, a to audiotextové služby – v návrhu zahrnuté pod pojem „osobitné kategórie služieb“, kde sa ponecháva povinnosť informovať užívateľa (spotrebiteľa) o platných cenách okamžite pred zostavením volania a výherné súťaže, kde je takúto povinnosť nevyhnutné naviazať na komunikáciu s užívateľom podľa kategórie súťaže.

V prípade výherných súťaží, ktoré prebiehajú výlučne v rámci mobilnej telefónnej komunikácie (zaslanie SMS alebo MMS zo strany operátora a následné zapojenie sa do súťaže užívateľom zaslaním SMS alebo MMS) je žiaduce, aby informácia o osobitných cenových podmienkach bola zaslaná na začiatku komunikácie s užívateľom, keď sa ešte má možnosť rozhodnúť, či sa do súťaže zapojí. V prípade výherných súťaží, ktoré prebiehajú v inom priestore, napr. v audiovizuálnom priestore a odkazujú užívateľa na zapojenie sa do súťaže formou zaslania SMS alebo MMS je žiaduce, aby informácia o osobitných cenových podmienkach bola sprostredkovaná užívateľovi na tom istom mieste spoločne s informáciou o službe.

S odporúčaním ministerstva, aby sa pred zostavením volania v prípade osobitných kategórií služieb vrátane služieb so zvýšenou tarifou poskytla volajúcemu len informácia o tom, že ide o takúto službu, sa nie je možné stotožniť, keďže takéto odporúčanie nie je v súlade so základným zámerom návrhu novely zákona o elektronických komunikáciách, na základe ktorého by sa mala pred zostavením volania poskytnúť platná cena, aby sa volajúci vedel zodpovedne rozhodnúť, či takúto elektronickú komunikačnú službu využije alebo nie.

Preto je potrebné v § 42 ods. 1 písm. i) zákona určitým spôsobom vyjadriť, že volajúci sa dozvie o konkrétnych cenových podmienkach, t.j. platnej cene ešte pred zostavením volania. Možno akceptovať odporúčanie ministerstva a zároveň Odboru legislatívy a aproximácie práva Kancelárie Národnej rady Slovenskej republiky, aby bol v predmetnom ustanovení ponechaný pojem „osobitné cenové podmienky“, a to vzhľadom na to, že sa tieto podmienky spresňujú v bode 1 tohto pozmeňujúceho a dopĺňujúceho návrhu.

S cieľom dosiahnuť účel návrhu zákona je však nevyhnutné doplniť informáciu o platnej cene do tohto ustanovenia tak, aby bol volajúci – spotrebiteľ dostatočne chránený, čo je aj v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby), (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 13/zv. 29) v platnom znení.

Ministerstvo tiež odporúča nahradiť pojem „spojenie volania“, ktorý používa platný zákon o elektronických komunikáciách v § 42 ods. 1 písm. i) pojmom „zostavenie volania“, čo by bolo v súlade s terminológiou použitou v § 3 ods. 3 zákona. S takýmto odporúčaním sa možno stotožniť a preto je zohľadnené aj v tomto pozmeňujúcom a dopĺňujúcom návrhu.

3. V Čl. I bod 2 znie:

„2. Za § 78 sa vkladá § 78a, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 78a

Prechodné ustanovenie

k úpravám účinným od 1. apríla 2013

Úrad uvedie do súladu s § 42 ods. 1 písm. i) všeobecné povolenie vydané podľa doterajších predpisov najneskôr do 31. októbra 2013.“.

Odôvodnenie:

Keďže ministerstvo vo svojom stanovisku na rokovanie vlády SR spresnilo, že Telekomunikačný úrad SR môže povinnosť uvedenú v § 42 ods. 1 písm. i) uložiť len formou všeobecného povolenia, je namieste upraviť prechodné ustanovenie tak, že sa z neho vypustí povinnosť

pre tento úrad zosúladiť aj individuálne povolenia s návrhom zákona, čo zodpovedá aj odporúčaní ministerstva.

Pokiaľ ide o pripomienku Odboru legislatívy a aproximácie práva Kancelárie Národnej rady Slovenskej republiky týkajúcu sa lehoty pre Telekomunikačný úrad SR splniť si povinnosť zosúladiť všeobecné povolenie, treba uviesť, že v § 14 ods. 3 zákona o elektronických komunikáciách sa ustanovuje, že: „Návrh všeobecného povolenia úrad zverejní najmenej 60 dní pred dňom jeho predpokladaného vyhlásenia spolu s výzvou na predloženie pripomienok a s údajom, kde a v akej lehote ich možno k návrhu uplatniť; táto lehota nesmie byť kratšia ako 30 dní odo dňa zverejnenia návrhu.“. Súčasne v zmysle § 14 ods. 5 tohto zákona sa „odseky 3 a 4 použijú primerane aj na zmenu alebo zrušenie všeobecného povolenia.“.

Návrh zákona stanovuje Telekomunikačnému úradu SR 90-dňovú lehotu (od 1. januára 2013 – pôvodne navrhovaný deň nadobudnutia účinnosti zákona – do 31. marca 2013) na uvedenie platného všeobecného povolenia na poskytovanie sietí a služieb do súladu s § 42 ods. 1 písm. i) zákona o elektronických komunikáciách.

Možno sa stotožniť so stanoviskom Odboru legislatívy a aproximácie práva Kancelárie Národnej rady Slovenskej republiky, že táto lehota nemusí byť pre Telekomunikačný úrad SR dostatočná na to, aby si stihol riadne a včas splniť túto zákonnú povinnosť, nie však s konštatovaním, že by bola nerealizovateľná, keďže podľa zákona ide o 60-dňovú lehotu. Ani ministerstvo vo svojom stanovisku túto pôvodne stanovenú lehotu do 31. marca 2013 nespochybnilo. Napriek tomu sa týmto pozmeňujúcim a doplňujúcim návrhom stanovuje nová dlhšia - 6-mesačná lehota pre Telekomunikačný úrad SR na zosúladenie doterajšieho platného všeobecného povolenia na poskytovanie sietí a služieb podľa § 42 ods. 1 písm. i) zákona o elektronických komunikáciách (t.j. do 31. októbra 2013), pretože je žiaduce, aby mal tento úrad dostatok času na riadne splnenie si zákonnej povinnosti.

4. V Čl. II sa slová „1. januára 2013“ nahrádzajú slovami „1. apríla 2013“.

Odôvodnenie:

Vzhľadom na časový posun v rámci legislatívneho procesu je vhodné posunúť termín nadobudnutia účinnosti návrhu zákona na 1. apríl 2013.

POZMEŇUJÚCI A DOPLŇUJÚCI NÁVRH

poslancov Národnej rady Slovenskej republiky.....

k návrhu skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej na vydanie zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov

(tlač 212)

Meno a priezvisko

Podpis

1. Jozef Viskupic
2. ERIKA SURINOVÁ
3. Marek Fedko
4. Mikuláš Huba
5. Igor HRAŠKO
6. Miroslav KADUC
7. Mária Kotonyska
8. ALOJZ PRIDAL
9. MATJAN KVARNIDAR
10. J. A. ROCKA
11. Miroslav Kikolich
12. Radoslav Procházka
13. PAUL ABRHAM
14. Igor Machuč
15. PETER POCIÁK
16. BRANISLAV ŠKRIPEK
17. JANA ŽITJANSKA
- 18.
- 19.
- 20.

Podpis

Handwritten signatures corresponding to the list of names, including: Jozef Viskupic, Erika Surinová, Marek Fedko, Mikuláš Huba, Igor Hraško, Miroslav Kaduc, Mária Kotonyska, Alojz Pridal, Matjan Kvarnihar, J. A. Rocka, Miroslav Kikolich, Radoslav Procházka, Paul Abrham, Igor Machuč, Peter Pociák, Branislav Škripek, and Jana Žitjanská.